

Sygn. akt *IV U 118/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14/12/2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 14/12/2017 r. znak: (...)w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu rozpoznać wniosek A. B. z dnia 7.12.2017r. zawierający nową dokumentację.

Sygn. akt IV U 118/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 marca 2018r.

Decyzją z dnia 14.12.2017r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku z dnia 07.12.2017r., odmówił A. B. prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu powołując art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podał, że przedłożone przez wnioskodawczynię dokumenty nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego, a tym samym nie wpływają na zmianę wysokości świadczenia.

W odwołaniu A. B. stwierdziła, że decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym. Podnosiła, że przez prawie 7 lat pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podał, że powodem nieuwzględnienia okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. od 01.03.1980r. do 19.10.1987r. był brak wymaganych środków dowodowych, tj. wykazu dniówek obrachunkowych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1 marca 1980r. do 19 października 1987r. A. B. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G..

Decyzją z dnia 14 września 2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał A. B. emeryturę od 15.08.2017r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 596,40 zł brutto. Z uwagi na fakt nie udowodnienia 22 lat okresów składkowych i nieskładkowych świadczenie nie podlegało podwyższeniu.

W dniu 7 grudnia 2017r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne obliczenie emerytury z uwzględnieniem okresu członkostwa w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G.. Do wniosku dołączyła uchwałę Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. z 1 stycznia 1981r. w sprawie wynagrodzenia członka – A. B., Uchwałę Zarządu w sprawie wynagrodzenia członków (...) G. oraz aneksy do uchwał.

Decyzją z dnia 13 grudnia 2017r. organ rentowy odmówił ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r., bowiem przedłożone przez wnioskodawczynię dowody są niewystarczające do uwzględnienia w/w okresu do stażu pracy i ponownego przeliczenia kapitału.

W dniu 14 grudnia 2017r. ZUS O/R. wydał decyzję będącą przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, którym to dowodom dał wiarę, albowiem ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Poza wszelkim sporem pozostaje prawo wnioskodawczyni domagania się ustalenia świadczenia emerytalnego w sposób dla niej najbardziej korzystny, mający przełożenie na ostateczną wysokość emerytury.

Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z 17 grudnia 1998 r. (Dz. U. 2017r. poz. 1383 j.t.) określa warunki nabywania prawa do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz zasady ustalania wysokości świadczeń, tryb ich przyznawania i wypłaty. Warunkiem powstania uprawnień jest jednak wykazanie się odpowiednim okresem pozostawania w ubezpieczeniu – okresem składkowym bądź nieskładkowym, zaś od liczby lat okresów ubezpieczenia i dochodów z określonego okresu ubezpieczenia zależy wysokość emerytury.

Należy wskazać, że w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu. Tę ustaloną linię judykatury potwierdza m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010r. sygn. II UK 309/09 stanowiący, iż zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2017r. poz. 1383 j.t.) w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;

- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

W ocenie Sądu organ rentowy nie rozpoznał merytorycznie wniosku A. B. o uwzględnienie okresu członkostwa w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. od 1 marca 1980r. do 19 października 1987r., a jedynie w oparciu o art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił przeliczenia emerytury. Niewątpliwie dokumenty przedłożone przez wnioskodawczynię są nowymi dowodami, o których mowa w powołanym przepisie pkt 1.

Uwzględniając powyższe Sąd w trybie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 14 grudnia 2017r. i zobowiązał organ rentowy do rozpoznania wniosku A. B. z 7 grudnia 2017r. zawierającego nową dokumentację.